

ærede Medforslagsstiller og mig til at tage under Overvejelse, paa hvilken Maade man maatte kunne i alt Fald i en væsentlig Grad raade Bod paa de Ulemper, som følge af en saadan Tilstand som denne. Og vi kom da til det Resultat, at man, naar man vilde søge at modvirke disse uheldige Forhold, ikke kunde indskrænke sig til saadanne Tilfælde som dem, jeg først nævnedes, hvor Forliget er oprettet i en fjern Jurisdiktion, hvor man søgte saa meget som muligt at holde det hemmeligt. Man kunde ikke indskrænke sig til dette, men maatte ogsaa medtage de Tilfælde, hvor Forliget indgaas ved Debtors Domicil. Man maa vel huske paa, at Forligskommissionerne ikke ere offentlige, de ere hemmelige; man kan meget vel gaa op i Kjøbenhavn's Forligskommission og indgaa et Forlig, som holdes fuldstændig hemmeligt, der er ingen, som har Ret til at se Protokollerne igennem; man kan ikke faa at vide, om Forlig er indgaaet eller ikke. Det er altsaa muligt, at man kan paa selve Stedet, hvor Debitor bor, opnaa aldeles det samme, som man kan opnaa ved f. Eks. at lade Forliget ratihabere i Hjørring. Dernæst var det os klart, at man ikke kunde blive staaende ved at træffe Foranstaltninger ved Forligs Indgaaelse ved Forligskommissionerne, thi der indgaas jo ogsaa Forlig ved Retterne, der er visse Retter, ved hvilke der skal prøves Forlig, f. Eks. Gæsteretter. Paa Grund af Parternes Raadighed over Civilprocessen vil Forholdet nu endvidere stille sig saaledes, at hvis man overhovedet vilde nægte et Forlig den Retsvirkning, her er Tale om: at kunne eksekvere saaledes, at Kreditor faar en fortrinlig Fyldestgørelse, saa vil man let kunne omgaa dette ved, at Debitor frafalder Kald og Varsel til Retssagens Foretagelse, ved, at han straks erklærer, at han intet har imod Fordringen at indvende, hvorefter Dom kan blive afsagt paa 8 Dage. Saa vil man alligevel kunne faa en Dom som Grundlag for en saadan Eksekution. — Vi saa altsaa ikke nogen anden Udvej end den, at vi maatte søge en Retsregel, som kunde ramme de Eksekutionsforretninger, der vare foretagne efter Forlig eller Dom under visse Omstændigheder. Jeg bemærker straks, at vi have udelukket fra vor hele Plan, vort Forslag de Eksekutioner, som gøres uden Lovmaal og Dom i Henhold til Loven af 29de Marts 1873 § 15 efter Panteobligationer, idet vi mene, at der derved ikke erhverves nogen Fortrinsret; denne Lovbestemmelse gaar kun ud paa at give en

Panthaver en Adgang til hurtig Retsfølgning, men han opnaar ikke nogen særlig begunstiget Stilling ved at kunne gøre denne Eksekution. Altsaa, vi indskrænke os til at omtale Domme og Forlig, men vi medtage saa alle Domme og Forlig, og vi foreslaa i denne Henseende den Regel, at ethvert Udlæg til Forauktionering eller Afsetning — en særlig Form for Sikkerhedsstillelse —, som er foretaget i de sidste 8 Dage, før Konkursen indtræffer, uden videre skal tabe sin Retsvirkning. Det er det, som vort Forslag gaar ud paa, det er den Maade, hvorpaa vi mene, at man kunde komme dette Forhold i en væsentlig Grad til Livs. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at dersom en Kreditor med et Forlig eller Dom i Haanden kommer og gør Eksekution, saa erhverver han vel i Øjeblikket en fortrinsberettiget Stilling derved, at han lægger Beslag paa disse Genstande, som Fogden dekretterer Eksekution eller Afsetning i, men hvis Konkursen saa begynder inden 8 Dage derefter, bortfalder Retsvirkningen deraf i alle Tilfælde. Den Afkræftelse, som vi saaledes foreslaa, forudsætter intet Søgmaal, der skal ikke, saaledes som nu efter Konkurslovens § 23, af Boet anlægges en Sag mod vedkommende Udlægshaver for at faa Eksekutionen omstødt. Retsvirkningen skal være den, at ethvert Fortrin, som denne Kreditor maatte have erhvervet, bortfalder af sig selv uden videre. Denne Regel vil jo i den Udstrækning, som jeg her har nævnt, ogsaa komme til at gælde lige over for Domme og Forlig, som ere flere Maaneder, maaske henimod et helt Aar gamle. Det forstaar sig, det vil kunne ske, at en Afkræftelse finder Sted efter denne Regel, hvis den bliver til Lov, ikke blot af endnu ny Forlig og ny Domme, men ogsaa af ældre. Det vil kunne ske, at en Kreditor, som maaske i Virkeligheden har vist Langmodighed, og som har et Forlig, der er et halvt Aar gammelt eller mere, kan, naar han kommer og gør Eksekution, være udsat for, at han, naar Konkursen indtræder 8 Dage derefter, taber sin Fortrinsret. Ja, det kan naturligvis ske, det er noget, som man ikke kan gøre noget ved efter vor Mening, og der er ogsaa derved et Par Omstændigheder at mærke, som jeg tror tilstrækkelig forklarer, at Forholdet bør være saaledes. Det ene Forhold, som jeg i den Henseende skal nævne, er det, at der er jo ingen som helst Sikkerhed for, at Konkursen ikke vilde være indtraadt, hvis denne Kreditor havde eksekveret sit Forlig flere Maaneder i Forvejen. Det